

Magisterská práce

Jan Barborka: Vliv přípravy na manželství Centra pro rodinu v Praze na život v manželství

Posudek vedoucího práce

Autor se ujal velmi záslužného a pracného úkolu, totiž vyhodnocení efektivity společných příprav na manželství, které už řadu let připravuje a pořádá Centrum pro rodinu Arcibiskupství pražského a to nikoliv ihned po skončení kurzu (tuto zpětnou vazbu si zajišťuje Centrum samo) ale s určitým odstupem, tedy již po určité „manželské praxi“ frekventantů kurzu. V tomto směru jde u nás o práci ojedinělou.

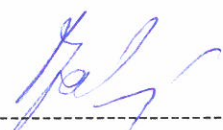
V prvé části (kap. 2 a 3) se autor poctivě snaží podat souhrn teologicko-pastoračního základu manželství, ve kterém vychází zejména z textů Písma a církevních dokumentů méně už z prací teologů. Tato část mohla být kratší, její přehlednosti by to prospělo. V další části (kap. 4) podává charakteristiku manželství v ČR, jak jí lze vyčíst ze současných výzkumů. Této části by prospělo, kdyby byla poněkud rozsáhlejší co do záběru témat i co do rozsahu. Největším přínosem práce je výzkum, který formou internetem zasílaných dotazníků zjišťoval data pro vyhodnocení výsledků přípravy. Výzkum byl po stránce odborné prováděn a vyhodnocován korektně a přináší v přehledném zpracování zajímavá data ve značném množství. Autorovi slouží ke cti, že z množství možných zkoumaných skutečností udělal výběr, a tak se vyhnul vytvoření nepřehledné záplavy zjištění, u kterých by nebylo jasné, k čemu slouží a s čím souvisí.

Jako u všech sociologických šetření nebývají problémem samotná data ale jejich interpretace případně jejich další užití. I zde se lze tedy zastavit a ptát se po oprávněnosti některých interpretací. Na většině míst si autor skutečně dává pozor, aby se nenechal svést prvoplánovou interpretací nebo aby z možných interpretací mlčky nevyloučil jiné, než tu, kterou zvolil. Přesto nelze neprotestovat proti dvěma tvrzením, které se v poslední části objevují. Jednou je velké zjednodušení, kdy je „cítění s církví“ bez dalšího ztotožněno s akceptováním a používáním metody PPR. Přiblížit se (zásluhou přípravy) církvi je přece jen mnohohrstevná skutečnost, z níž zvolené kritérium nelze považovat za prvořadé. Druhým je opakovaný terminologický omyl, kdy je přirozené plánování rodičovství představováno jako projev ochrany nenarozeného života (např. str. 113, 114). Otázky kolem PPR, jakkoliv jsou důležité, zaujímají v práci poněkud neadekvátně mnoho místa když uvážíme, že otázky kontroly početí nejsou problémem každého manželství v každé jeho fázi, kdežto například vztahové problémy se nepochybně týkají všech a to po celou dobu trvání manželství.

Práce je ale vzhledem k množství získaných a zpracovaných dat velmi cenná, pečlivě zpracovaná a tak autorovi odpustíme i její velký rozsah (144stran!) a málo přehlednou grafickou úpravu (nediferencování nadpisů kapitol a odstavců, neodsazování textu pod nadpisem).

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 18. 5. 2006

vedoucí magisterské práce